

Paaswake 2025

Lezing: Markus 16: 1 – 8

Verkondiging

“In grote verwarring vluchten de vrouwen weg van het graf.”

Zo eindigt oorspronkelijk het Marcus evangelie.

Pas eeuwen later wordt het verhaal van de opstanding,

zoals we dat kennen van de andere evangelisten, toegevoegd omdat ...

ja waarschijnlijk omdat men bang was dat dit verwarrende einde mensen zou doen twijfelen.

Maar eerlijk gezegd, vind ik die verwarring als einde juist heel mooi,

want wie zou niet in verwarring zijn als je gisteren je vriend begraven hebt

en vandaag te horen krijgt dat Hij is opgestaan?

Natuurlijk gaat dit te snel; zo werkt het niet in het gewone leven:

Verwerken van verdriet heeft tijd nodig, een tijd van verwarring die maanden of jaren kan duren.

In de kerkelijke traditie is de Stille Zaterdag de verbeelding van die tijd,

want het wordt niet zomaar Pasen,

nee we moeten wennen aan het licht,

schoorvoetend zetten wij vanavond stapjes op de weg

van wanhoop naar hoop,

van twijfel naar geloof,

van dood naar leven

van Goede Vrijdag naar de Paasmorgen.

Gisteren zei ik dat Goede Vrijdag niet zonder Pasen kan

dat je op een dag waar je leven overhoop gegooid wordt ook moet spreken over hoop, over leven.

maar omgekeerd geldt ook: Pasen kan niet zonder Goede Vrijdag

want als je die 2 uit elkaar haalt dan lijkt het alsof met Pasen alles achter de rug is,

alsof er niets gebeurd is.

Maar dat is er wel, gisteren is er iets wezenlijks beschadigd, gebroken,

en ook al wordt dat geheeld, littekens blijven zichtbaar en voelbaar.

Aan die littekens zal de Opgestane straks door zijn vrienden herkend worden.

Daaraan, en aan niets anders.

Het is het teken van zijn verbondenheid met ons lijden en al ons verdriet

want Pasen heft de dood noch het kwaad in de wereld voorlopig niet op.

MAAR Pasen verbeeldt ook dat wij, ondanks het lijden, de littekens, de verwarring,

de dodelijke dreiging in onze wereld, ons leven, de hoop mogen hebben dat, vroeg of laat,

het Licht terugkomt en wij ons weer durven toevertrouwen aan het leven,

hoe anders dat leven misschien ook is

maar leven dat mogen we want bij de God van Pasen, heeft leven het laatste woord.

halleluja